

LIGA ODVÁŽNÝCH LAM

Lama
to zvládne

bambóok

ALESAH DARLISOVÁ

bamb**oo**k

LIGA ODVÁŽNÝCH LAM

Lama to zvládne

ALEESAH DARLISONOVÁ

I. KAPITOLA

Spěšný Lamí Vlak L123 se řítí po kolejích k hlavnímu nádraží v **Novém Lamjorku**. Tělnatý (slušně řečeno) lamí strojvůdce si právě dával dvanáctou sušenku s čokoládovými kousky, když ho napadlo, že **vlak možná jede příliš rychle**.

Strojvůdce přeletěl pohledem přes okraj svého kelímku s kávou ven z okna. Nepřítomně si olízl **vousy** od mléka,

které rámovaly jeho horní ret. Vlak proletěl jako střela stanicí náměstí Lam. Lamy stojící na nástupišti v **úžasu** zíraly, jak se vlak žene kolem.

„Svatá lamo!“ Strojvůdce se zvedl a vylil při tom kávu. **Drobky ze sušenek** a **čokoládové kousky** se rozletěly kolem. „Tady jsme měli zastavit.“

Strojvůdce vypnul funkci automatického řízení a zatáhl za páku brzdy.

Vlak ale pokračoval v jízdě.

„Mmm. Mmm. Mmm.“ Strojvůdce mekl. Všechny lamy mečí, když jsou nervózní nebo ve stresu, a pro tuhle lamu platilo oboje. „Tohle **není** dobré.“

Vlak profičel dvěma dalšími zastávkami a strojvůdce už zběsile volal rádiovým vysílačem **Lamí expresní výsadek naprostých odborníků** neboli **LEVNO**.

„Pozor, **LEVNO**. Máme problém. Odešly mi brzdy.“

„Vydržte, L123. Za minutku se s vámi spojíme.“

„Nemůžu čekat. Toto je **naléhavý případ**.“

Vlak minul další zastávku a strojvůdce si strčil do pusy sušenku zrovna ve chvíli, kdy sebou vlak **trhnul** dopředu. Strojvůdce škulbl hlavou dozadu, takže mu velký kus sušenky uvízl v krku.

„Uf!“

Kašlající a dávící se strojvůdce bušil kolem sebe a narážel do tlačítek a pák. Vlak se řítí po kolejích **stále rychleji**. Vzduchem se nesly výkřiky pasažérů ve vagónech vzadu.

Ale strojvůdce je neslyšel. Ležel bez hnutí na podlaze kabiny.

2. KAPITOLA

Přesně v tom momentu předjížděl vlak **Filip Lama** ve svém **Lamaborghini** nastaveným na letový režim.

Filip pracoval pro LOL – také známou jako **Liga odvážných lam** – přísně tajnou organizaci elitních lamích špiónů, řízenou vládou Lamí republiky.

Filip byl takový **James Bond** mezi lamami, ačkoliv byl poněkud **neohrabaný** a **domýšlivý**. Ale jako vysoce postavený

agent byl Filip mezi ostatními lamami
třída – zdvořilý, hezký a odvážný.
Také měl tu nejhustší, nejluxusnější
ofinku, jakou jste kdy viděli, a nebál se
toho využít.

Aniž by to jeho šéfová **Mamka**
Lama věděla, půjčil si Filip z **hlavního**
sídla LOL Lamaborghini a zmizel
na dovolenou na **Balamské ostrovy**.
Momentálně jel Filip z dovolené domů
a stále měl na sobě kraťasy na surfování
a modré tričko s havajským vzorem.
S rozepnutými knoflíky, jak jinak, stavěl
na odiv několik svých řetězů na krku,
které byly tak **cenné, jako by byly**
zdobené diamanty. Filip zkontroloval svůj
vzhled ve zpětném zrcátku a obdivoval
přitom svou **nádhernou ofinu**.

*Pramínky zesvětlené od slunce
a copánky mi sluší,* zhodnotil to v duchu,
když mrknul na svůj odraz.

„Vypadáš dobře, **Agente OOI**. LOL!“

Náhle se ve Filipovi ozval instinkt
tajného agenta – spatřil totiž **zrychlující
vlak**. Zapomněl na svou dovolenou
i na ofinu a snesl se s autem tak nízko,
že letěl přímo nad vlakem.

„**Něco je špatně.**“ zamumlal Filip, když
uslyšel výkřiky pasažérů. „Budu se muset
do toho vlaku dostat.“

Cvaknul vypínačem na přístrojové desce
Lamaborghini. Dveře řidiče se zvedly
nahoru jako křídlo a tím se otevřely.
Tajný lamí agent přepnul řízení do režimu
autopilota a naprogramoval ho tak, aby

se vrátilo do **hlavního sídla LOL**. Potom cvaknul knoflíkem vypínače, označeným jako „**PLUNO**“ čili **Precizní lamí uzemňovací náčiní pro objekty**.

Otevřel se panel na střeše auta a dopředu se natáhl **kovový pařát**, který držel cívku drátěného provazu. Filip si zavázal provaz kolem pasu, druhý konec upevnil do svěráku na autě a vyskočil.

„**Náčelníku Geronilamo!**“ křičel, jak padal vzduchem. „**Uauau!**“

Filip přistál na střeše vlaku, uvolnil provaz a postavil se. **Jeho hezký obličej ovládl nemilosrdný výraz** a on vyrazil směrem k strojvůdcově kabině, hlavou mu běžela melodie z jeho oblíbeného filmu Lama Impossible.

3. KAPITOLA

V přední části vlaku se objevil gekončik v nátělníku a džínách s holou hlavou a **ohromnými bicepsy** jako herec Dvejn „Skála“ Gekonsyn. Filip **znejistěl**. Necítil se ohrožený gekončíkovou svalnatou postavou, ač byla pozoruhodná. Filip ztratil nervy proto, že si gekončik nepřestával **olizovat své oční bulvy**.

Filipovi se **znehucením** obrátil žaludek, ale snažil se jít dál.

„Ble!“

„Je z tebe mrtvola!“ zasyčel gekončík, rozběhl se a na Filipa brutálně zaútočil.

Nedotýkej se mě tím jazykem, modlil se tiše Filip. Uskočil před gekončikovou letící nohou a šlehajícím ocasem. ***Prosím, jen ne jazykem!*** „Kdo jsi?“ chtěl vědět.

„Na nic se mě neptej a já ti nebudu lhát.“ Gekončikova noha se **vyšvihla** a **pleskla** Filipa do kolene, čímž ho srazila k zemi.

Gekončík popadl Filipa za ucho a **mrštil s ním přes okraj vlaku**. Filip se na poslední chvíli zachytil střechy a zůstal tam viset. Celé jeho tělo plandalo po straně, houpalo se a naráželo, jak vlak ujížděl stále dál.

„**Pomoc!**“ křičel Filip.

„Moje práce tady skončila!“ zachechtal se gekončík a vyskočil z vlaku.

Filip zoufale hleděl vpřed. Vlak se rychle blížil k železničnímu semaforu, který stál tak blízko u kolejí, že jestli se Filip rychle nepohne, tak ho semafor z jeho nejistého bidýlka **srazí!**

Filip se za pomoci šmátrání a škrábání namáhavě vyšplhal zpátky na vlak jen pár **vteřin** předtím, než se prohnal kolem železničního semaforu. Lapal z té námahy po dechu a **políbil střechu vlaku** – to z vděčnosti, že je naživu. Pak se sebral a postavil se.

Následně Filip zahlédl něco **tisíckrát horšího** než jen nějakého gekončíka,

co si líže oční bulvy. Vlak se blížil k tak nízkému mostu, že pod ním bylo sotva dost místa na to, aby tam projely vagóny. Nebyla **žádná šance**, že by se tam vešla jeho pořádně velká maličkost.

Filip musel přemýšlet opravdu rychle, z čehož ho **vždycky** rozbolela hlava. Mhouřil oči z bolesti, která mu vystřelovala až do mozku.

Bud' se můžu zploštit a riskovat smrt, nebo ... Zavrtěl hlavou. Ne, tak jako tak jsem mrtvý. U všech čertů!

Filip se rozběhl, **vyskočil výš než kdy předtím** a prohnal se přes zábradlí mostu. Pak v trysku přistál na silnici mezi auty.

Zahoukaly klaksony. Rozzlobení motoristé mávali pazoury a prackami a křičeli.

„**Omlouvám se!**“ Filip kličkoval mezi vozidly a snažil se odvážně držet krok s vlakem, který projížděl pod mostem. **Přeskočil** přes druhé zábradlí a přistál na střeše druhého vagónu.

„Nastal **čas zastavit vlak.**“

4. KAPITOLA

Rozlehlá cihlová budova hlavního nádraží **se vynořila** v dálce, právě když Filip přiběhl do přední části vlaku. **Všechny vlaky na hlavním nádraží končí** – jakmile dojedou k nástupišti, nemají kam pokračovat, snad jedině na nástupiště. Filip doufal, že cestující byli **evakuováni**. Na nebi se vznášely helikoptéry a ozývaly se sirény, ale stále nebylo ani vidu ani slechu po záchranářích.

Bylo to zvláštní, ale Filip neměl čas, aby si s tím dělal starosti.

Ještě stále mohl situaci zachránit.

Filip si všiml žebříku, který vedl dolů k strojvůdcově kabině. Přehoupnul nohy přes střechu a škrábal se dolů, ve vlně se mu přitom **proháněl** vítr. Skrz postranní okno s gumovým rámem uviděl strojvůdce, jak leží v bezvědomí na podlaze.

Blikající červené světlo na přístrojové desce bilo na poplach:

NEBEZPEČÍ! NEBEZPEČÍ! NEBEZPEČÍ!

Filip zkusil dveře vykopnout, ale zpětný náraz ho málem odpálil z vlaku. Získal ztracenou rovnováhu a udeřil hlavou do okna. Nepohnulo se.